

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/45/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817208258
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8817208258.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcu S. D. so sídlom I. XXI., XXX XX I., U.: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému S. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXX/XX, XXX XX S., právne zastúpený advokátom JUDr. Rudolf Manik, PhD., MBA, MHA, so sídlom Masarykova 2, 040 01 Košice, o zaplatenie 9.344,34 Eur s prísl., o návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 5C/46/2017-116 zo dňa 07. februára 2019 a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 5C/46/2017-116 zo dňa 07. februára 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Vracia vec súdu prvej inštancie ako bezdôvodne predloženú.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom pre zmeškanie rozhodol tak, že:

„Súd zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 9344,34 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 9344,34 eur od 6.6.2017 až do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 274, § 275, § 251, § 255, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, § 3 ods. 1, § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

3. Žalovaný v zákonom stanovenej lehote podal návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a následne v zákonom stanovenej lehote podal aj odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, (ďalej len „C.s.p.“)) a v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 C.s.p. predtým, ako pristúpil k vecnému preskúmvaniu napadnutého rozhodnutia preskúmal obsah spisu a zistil, že je potrebné vec vrátiť súdu prvej inštancie bez meritórneho rozhodnutia.

5. Podľa § 273 C.s.p., súd môže aj bez nariadenia pojednávania rozhodnúť o žalobe podľa § 137 písm. a) rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak: a) uznesením uložil žalovanému povinnosť v určenej lehote písomne vyjadriť sa k žalobe a v tomto svojom vyjadrení uviesť rozhodujúce skutočnosti

na svoju obranu, pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva, a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a žalovaný túto povinnosť bez vážneho dôvodu nespĺnil, b) v uznesení podľa písmena a) poučil žalovaného o následkoch nesplnenia takto uloženej povinnosti vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a c) doručil uznesenie podľa písmena a) žalovanému do vlastných rúk.

6. Podľa § 277 ods. 1 C.s.p., ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať.

7. Podľa § 277 ods. 2 C.s.p., ak žalovaný z ospravedlniteľného dôvodu zmeškal pojednávanie vo veci, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, súd na návrh žalovaného tento rozsudok uznesením zruší a nariadi nové pojednávanie.

8. Podľa § 277 ods. 3 C.s.p., návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

9. Podľa § 356 písm. b) C.s.p., odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

10. Rozsudok pre zmeškanie žalovaného predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý je dôsledkom procesnej pasivity žalovaného. Procesná pasivita žalovaného znamená, že v priebehu sporového konania si žalovaný neplní svoje základné povinnosti sporovej strany, v dôsledku čoho súd na návrh alebo bez návrhu (v závislosti od toho o nesplnení akej procesnej povinnosti ide) rozhodne v neprospech žalovaného (tzv. kontumačným rozsudkom) za kumulatívneho splnenia zákonom stanovených podmienok.

11. Civilný sporový poriadok vo svojich ustanoveniach upravuje v zásade dve možnosti pre žalovaného, akými sa môže domáhať zrušenia rozsudku pre zmeškanie, a to buď (i) podaním návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie (§ 277 C.s.p.), alebo (ii) podaním odvolania proti rozsudku pre zmeškanie (§ 356 písm. b) C.s.p.), avšak len v prípadoch, ak neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozsudku, pretože v ostatných prípadoch odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie nie je prípustné. Rozdiel medzi uvedenými prostriedkami obrany, ktoré má žalovaný k dispozícii spočíva najmä v tom, že v prípade návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaný namieta existenciu ospravedlniteľného dôvodu pri splnení zákonných podmienok, zatiaľ čo pri odvolaní voči rozsudku pre zmeškanie nenamieta existenciu ospravedlniteľného dôvodu, ale namieta existenciu kumulatívneho splnenia podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie. Ďalší rozdiel medzi uvedenými obrannými prostriedkami žalovaného spočíva v tom, kto rozhoduje o danom opravnom prostriedku. Ako vyplýva už zo samotnej dikcie ust. § 277 C.s.p., ako aj z jeho systematického zaradenia v rámci zákona, o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie rozhoduje súd prvej inštancie, zatiaľ čo o odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie rozhoduje odvolací súd. Z uvedeného tak vyplýva, že ide o dva rozdielne postupy a obranné prostriedky žalovaného proti vydanému rozsudku pre zmeškanie, o ktorých nerozhoduje vždy len súd jednej inštancie, preto by malo dochádzať k ich rozlišovaniu, čím sa jednak predíde aj ich vzájomnej konkurencii.

12. Napriek vyššie uvedeným odlišnostiam oboch obranných inštitútov, ktoré má k dispozícii žalovaný proti vydanému rozsudku pre zmeškanie môže dôjsť k ich kumulácii, teda k tomu, že žalovaný v rámci zákonnej lehoty na súde podá tak návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie ako aj odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie, a to či už z nevedomosti alebo z opatrnosti. V takýchto prípadoch je potom súd povinný vychádzať z charakteru namietanej vady, teda či žalovaný namieta primárne existenciu ospravedlniteľného dôvodu - vtedy bude mať prednosť postup v zmysle § 277 C.s.p. a o návrhu rozhodne súd prvej inštancie, alebo bude žalovaný namietať nesplnenie všetkých podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie (nebude namietať existenciu ospravedlniteľného dôvodu) - vtedy bude mať prednosť postup podľa § 356 písm. b) C.s.p. a o podanom odvolaní rozhodne odvolací súd. V prípade, ak by ani v návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a ani v odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie neboli tvrdené a preukázané relevantné dôvody, potom je potrebné oba obranné prostriedky uplatnené žalovaným prejednať vecne (návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie sa uznesením zamietne a odvolanie žalovaného proti rozsudku pre zmeškanie sa vecne prejedná a následne sa o ňom rozhodne).

13. V predmetnom prípade po vydaní rozsudku pre zmeškanie podal žalovaný v zákonnej lehote najprv návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a až následne (taktiež v zákonnej lehote) podal odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie. V návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu argumentoval existenciou ospravedlniteľného dôvodu, a to tým, že svoju neúčast' na pojednávaní konanom dňa 07.02.2019 ospravedlnil vážnymi okolnosťami a včas, keďže podanie právneho zástupcu obdržal súd dňa 06.02.2019 o 11:13 hod., pričom prílohu tohto návrhu tvorila kópia doručanky z elektronickej schránky právneho zástupcu žalovaného. V podanom odvolaní sa domnieval, že v predmetnej veci neboli splnené zákonné podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, keď súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav a to tým, že z účasti na vytýčenom pojednávaní konanom dňa 07.02.2019 bolo z jeho strany včas zaslané ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní, ktoré navyše bolo podľa jeho názoru ospravedlnené vážnymi okolnosťami. Z oboch podaní žalovaného (tak z návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie ako aj z podaného odvolania) je zrejmé, že v predmetnom prípade došlo ku kumulácii oboch obranných inštitútov, preto bolo potrebné posúdiť charakter vytýkanej vady žalovaným, od ktorého bolo potrebné následne odvíjať ďalší postup súdu prvej inštancie. Z obsahu podaného návrhu a odvolania má odvolací súd za to, že žalovaný namieta primárne existenciu ospravedlniteľného dôvodu v predmetnej veci, nakoľko poukazoval jednak na včasné zasielanie ospravedlnenia svojej neúčasti na nariadenom pojednávaní na deň 07.02.2019, ako aj na vážne okolnosti, prečo sa uvedeného pojednávania nezúčastní. Z uvedeného tak vyplýva, že vzhľadom na namietanú existenciu ospravedlniteľného dôvodu mal v predmetnej veci v zmysle § 277 C.s.p. postupovať súd prvej inštancie tak, že ako súd ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal mal rozhodnúť o podanom návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a nie predložiť vec odvolaciemu súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní. Z uvedeného dôvodu, tak súd prvej inštancie nepostupoval správne a predmetnú vec predložil odvolaciemu súdu bezdôvodne. Odvolací súd v tomto štádiu konania nepatrí rozhodovať o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie.

14. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd vrátil vec súdu prvej inštancie ako bezdôvodne predloženú.

15. Úlohou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní posúdiť návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, teda či dôvody uvádzané žalovaným a predložené dôkazy odôvodňujú alebo neodôvodňujú existenciu ospravedlniteľného dôvodu pre zmeškanie pojednávania vo veci samej žalovaným a následne rozhodnúť o návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie a samozrejme, svoje rozhodnutie aj náležite odôvodniť.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).